

Eric F. Coppolino: Pampelišky a virologie

written by Vladimír Bartoš | 26. 9. 2022

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Kdo rozumí pampeliškám, ví něco o přirozeném světě květin, které se množí semeny. Většina lidí si myslí, že virologie je tak jednoduchá. Není.

Eric F. Coppolino

1. srpna

Poznámka pro čtenáře: Po zveřejnění své články často aktualizuji, přidávám vysvětlení, zdroje a opravy. Vyplatí se zkontrolovat aktualizovanou verzi za několik hodin nebo následující den. Děkuji vám za přečtení. – efc

KAŽDÉ DÍTĚ VÍ, jak fungují pampelišky. Vidělo je každé dítě, možná kromě několika beduinů žijících v poušti, protože rostou všude, kde je relativně vlhká půda, od Nového Zélandu po Aljašku. Jsou to kvetoucí rostliny, které vyrůstají v podobě světle šedého chuchvalce vláken spojených se semeny (říká se jim foukačka, protože lidé rádi foukají vlákna do větru).

Vlákna jsou malí draci, kteří se vydávají na cestu vzduchem a nesou semeno, které někde přistane a vytvoří další rostlinu pampelišky. Každý ví, odkud pampelišky pocházejí, a má pravdu.

Mohli byste vzít několik těchto semen a poslat je do laboratoří v kterékoli zemi, znovu vytvořit snadné podmínky potřebné k jejich růstu a získali byste geneticky identickou rostlinu, kterou by bylo možné identifikovat mnoha různými metodami – jako pampelišku. Jedná se o opakovatelný experiment, který může provést kdokoli. Výsledky jsou ověřitelné. Nezasadíte semínko pampelišky a nezískáte salám. Získáte žlutý květ, který vytvoří další semena.

Důvodem, proč lidé nosí pokrývky obličeje, je zabránit vniknutí těchto malých částic do plic. Říká se, že jsou všude.

Tajemný virion

Většina lidí si myslí, že virologie je takhle jednoduchá. Říká se nám, že existují malá semínka, kterým se říká viriony, neboli celé částice viru. Jsou prý všude, od tlačítek výtahu až po poletování ve větru na palubě trajektu. Říká se nám, že se dostanou do plic lidí, pak infikují jejich buňky, pak se zmocní a vytvoří nové virové částice – které se jednak šíří na další lidi, jednak způsobují, že nakažený člověk onemocní.

Důvodem, proč lidé nosí pokrývky obličeje, je zabránit těmto malým částicím, aby se dostaly do plic. Říká se, že jsou všude. Také si myslíme, že existuje test, který tyto částičky najde a prokáže, že je někdo nakažený. Kolem částic a testů se dělá takový povyk, že by si člověk myslel, že celá věc je tak jistá, jako že pampelišky vyrostou na semeno a pak vyklíčí na trávníku.

Zvláště byste si mohli myslet, že je to dobře pochopené a zavedené, protože toto tvrzení bylo použito k tomu, aby se polovina obyvatel planety zavřela do svých domů, zavřela se většina ekonomiky a všemi společnostmi na Zemi proběhla vlna hrůzy. Tento tvrzený chorobný proces je podle údajů z tohoto článku obviňován z 6,4 milionu úmrtí.

Našli však vědci nebo lékaři někdy některý z těchto virů? Jedno z těchto pampeliškových semínek? No, takhle virologie nefunguje.

Test PCR, který nalezne genetický materiál viru nebo bakterie, není podle vlastního návodu dokladem infekce; není dokonce ani důkazem infekce.

Jak tedy funguje?

Když se řekne, že „našli virus“, myslí se tím podle slov jednoho výmluvného člověka toto: „Nemohou pracovat s jednotlivými „viry“, aby je mohli jednotlivě sekvenovat. Jediné, co mohou udělat, je dávkově izolovat ‚viry‘ a dávkově sekvenovat vlákna a výsledky vybělit vyčerpávajícím, variabilním procesem eliminace.“

Jinými slovy, virus nenajdou. Najdou všechno ostatní a vyloučí všechno, co není virus, a o výsledku se řekne, že je to „virus“. Jedním z používaných postupů je „clade exclusion“, které usnadňuje rychlé a hrubé výpočty.

Z toho „vznikají vypočtené aproximace, které nazývají in silico genomy, z nichž berou reprezentativní primery, s nimiž loví shody“ pomocí zařízení PCR nebo „ covid testu“. Primer je kopie molekuly, která je hledanou věcí.

Tato molekula však nepochází z přírody a v přírodě neexistuje. Není to semeno pampelišky, rostlina pampelišky ani květ pampelišky. Je to hromada počítačového kódu. A aby „diagnostikovali virus“, odeberou vzorek z člověka (výtěr z nosu) a genetickou hmotu trilionkrát znásobí. Pokud je údajná shoda, je to „potvrzený případ“ (což znamená pouze „PCR pozitivní“ – tak by se to mělo říkat). Zdá se to trochu abstraktní, že?

Ve skutečnosti test PCR, který najde dokonce i skutečný genetický materiál viru nebo bakterie, není podle vlastního návodu a jeho vynálezce dokladem infekce; sotva je dokonce důkazem infekce. Neexistuje žádná korelace mezi množstvím „virové“ RNA (říká se tomu „virová nálož“) a přítomností příznaků. Metoda PCR má za sebou historii vytváření falešných pandemií, což přiznalo i CDC.

Existuje nespočet zdrojů falešně pozitivního materiálu, včetně všeho možného od prachu až po reakci testu na vlastní chemikálie. Ale pokud nelze prokázat, že cílová molekula (primer) pochází z viru, a to takového, který nebo která určitě způsobuje onemocnění lidí, k čemu je to potom dobré?

Je to jako vzít vzorek hlíny ze dvora a vzorek lékařského odpadu, spojit je a výsledek nazvat pampeliškou.

Nečistý vývar ze všech druhů genetické hmoty.

A ve skutečnosti je to ještě horší. Látka, ze které technici „dávkově izolují“, je nečistý vývar z mnoha druhů genetické hmoty – který může obsahovat buňky opičích ledvin, rakovinné buňky lidského děložního čípku, buňky telecí krve, antibiotika, růstové médium a mnoho dalšího.

A z této směsi nejrůznějšího genetického materiálu je sestaven „virus“ – pomocí počítače. A tomu se falešně říká „virová izolace“.

Je to jako vzít vzorek hlíny ze dvora a vzorek lékařského odpadu, spojit je a výsledek nazvat pampeliškou. Nebo je to jako myslet si, že z této směsi lze získat genetickou sekvenci pampelišky. Ať už byste zjistili jakoukoli sekvenci, mohli byste ji otestovat na skutečné pampelišce a ověřit, že jste ji získali správně – protože víme, že pampelišky existují.

Ale u viru to nepoznají, protože neexistuje originál, se kterým by se to dalo porovnat – příkladem je SARS-CoV-2, „virus“, o kterém se tvrdí, že způsobuje nemoc zvanou „covid“. Mohou tedy tvrdit, že existuje virus vytvořený ze všech těch kravinců – ale neexistuje způsob, jak to ověřit. To není věda, ani lékařská věda.

K dnešnímu dni 200 vlád a institucí po celém světě přiznává, že žádný skutečný vzorek SARS-CoV-2, odebraný pacientovi, neexistuje. Vše, co existuje, jsou různě nazývané metagenomické transkripty, sekvence in silico, napodobené klinické vzorky nebo vymyšlené viry (mimo jiné oficiální vládní názvy). Nejedná se o skutečné sekvence vytvořené ze skutečných vzorků virových částic.

Jsou to umělou inteligencí vytvořené konstrukce teoretických virů, které nebyly nikdy spatřeny ani nalezeny. Neexistuje žádný způsob, jak přiřadit byť

jen jediný řádek kódu ke skutečnému viru, protože nikdo nemá žádný, který by mohl porovnat. Proto neexistuje způsob, jak provést experiment, který by ověřil, zda něco spojeného s tímto počítačovým kódem způsobuje příznaky; což je přece celý smysl masivní zdravotní paniky, nebo ne?

„Když si přečtete první takový článek, možná budete mít takový ten dutý pocit v břiše (jako já), když si uvědomíte, že to, co je popisováno, neodpovídá „vědecké metodě“.“ – Mike Yeadon, bývalý hlavní vědecký pracovník společnosti Pfizer.

Mike Yeadon, bývalý vedoucí pracovník a vědec společnosti Pfizer, má své pochybnosti.

Mike Yeadon je bývalý hlavní vědecký pracovník společnosti Pfizer, který vedl respirační divizi a zastával funkci viceprezidenta. V [příspěvku na Telegramu](#) z 13. července vysvětlil ([zde](#) cz verze), proč se podepsal pod návrh [experimentu](#), který má zjistit, zda lze z tělních tekutin údajně nakažených pacientů získat konzistentní vzorky SARS-CoV-2.

„Jsem podepsán, protože po dlouhém přemýšlení o celém návrhu se nyní domnívám, že jde o další ze lží, kterým jsme byli vystaveni. V případě vědců, a to i těch, kteří se zabývají komerčním objevováním léků, vzali jako fakt, že viry existují, aniž by si vůbec prohlédli původní dokumenty,“ vysvětlil.

Pravděpodobně má na mysli studii o „viru tabákové mozaiky“, prvním údajném objevu virového patogenu. Dr. Sam Bailey vysvětluje tento experiment ve [videoprezentaci](#).

([zde](#) cz verze přepisu videa)

„Když si přečtete první takovou práci, možná budete mít takový ten dutý pocit v břiše (jako já), když si uvědomíte, že to, co je popisováno, neodpovídá ‚vědecké metodě‘,“ dodal.

„Problém je v tom, že v podstatě celý svět je rukojmím testovatelného, ale neověřeného předpokladu, že SARS-CoV-2 je v dobré víře původcem infekce lidských dýchacích cest.“

Plicní buňky infekci nezachytí

Yeadon uvedl, že na počátku krize se dočetl, že údajný virus nemůže infikovat normální lidskou plicní tkáň, tzv. buňky NHBE. To je zkratka pro „normální lidské bronchiální epitelové“ buňky. Tyto buňky při kultivaci v laboratoři reagují jak na léčivé léky, tak na dráždivé látky, jako je například cigaretový kouř.

„Když jsem mnoho let pracoval ve výzkumu a vývoji a vedl výzkum plic / dýchacích cest / alergií, běžně jsme NHBE používali jako testovací systémy, například ke zkoumání účinku experimentálních léků a dalších podnětů na buňky výstelky dýchacích cest.

Jak je možné, že NHBE snadno nepodporují replikaci údajného respiračního viru, je podle mého názoru velmi problematické,“ napsal a dodal: „Problém je v tom, že v podstatě celý svět je rukojmím testovatelného, ale neověřeného předpokladu, že SARS-CoV-2 je bona fide původcem infekce lidských dýchacích cest.“

Takže kromě toho, že nebyl k dispozici žádný vzorek, „virový produkt“ – údajně SARS-CoV-2 – který byl použit k testování infekčnosti, nemohl infikovat zdravou lidskou plicní tkáň. „Už jen toto zjištění je velmi problematické,“ napsal Yeadon.

Zbývají nám tedy dvě možnosti: buď žádný virus neexistuje, nebo ten, o kterém se tvrdí, že existuje, nemůže plíce infikovat. Který z nich to je? A záleží v tomto okamžiku na tom?

Eric Francis Coppolino je autorem knihy Covid chronologie a moderátorem pořadu Planet Waves FM na rádiu Pacifica. Další výzkumy: Cindy Tice Ragusa.
